

۸ مارس، روز جهانی زن، گرامی باد!

روز جهانی زن برای زنان مبارز در اکثر کشورها فرصتی است تا در تجمعات گوناگونی که به این مناسبت برگزار می‌کنند، ضمن فریاد مطالبات برحق شان در راستای برابری کامل زن و مرد، قدرت رزمندگی خود را به نمایش بگذارند. اما در ایران و زیر سلطه دیکتاتوری لجام گسیخته جمهوری اسلامی، رژیم زن ستیزی که از هرگونه تجمع مردمی وحشت دارد، چنین امکانی به زنان داده نمی‌شود.

عدم امکان برگزاری آزادانه روز جهانی زن در زیر سلطه دیکتاتوری حاکم خود نشان دهنده آن شرایط ظالمانه ایست که این دیکتاتوری در طول چهار دهه سلطه اش برای زنان در ایران به وجود آورده، مطالبات آن‌ها را پایمال و مبارزات شان را سرکوب نموده است.

رژیم جمهوری اسلامی با روش‌های سیوعانه گوناگون از فعالیت‌های اجتماعی آزادانه زنان در جامعه جلوگیری می‌کند. این رژیم سیاست جدا سازی جنسی در محیط‌های کار و تحصیل و حتی وسائل نقلیه عمومی را به زور به زنان و از این طریق به کل جامعه تحمیل نموده است. جمهوری اسلامی با سلب حق آزادی پوشش از زنان، ماهیت ضد خلقی و زن ستیز خود را با برجستگی تمام به نمایش گذارده و بیش از ۴۰ سال است که میلیون‌ها زن ایرانی را با وحشیگری تمام مجبور به استفاده از پوشش اسلامی مورد نظر خود نموده است. این رژیم در حالی که کاملاً آگاهانه و قانونمند، صدها هزار تن از زنان شاغل را از فرصت‌های شغلی یکسان با مردها محروم کرده است، با اعمال ارتجاعی‌ترین قوانین استثمارگرانه، حق دستمزد برابر زنان با مردان در مقابل کار برابر را پایمال قوانین زور گویانه خود نموده است. تحمیل همه این ستم‌ها به زنان به ویژه در شرایط تشدید بحران اقتصادی، تماماً در خدمت تسهیل استثمار کارگران و پر کردن جیب‌های گشاد سرمایه داران دندان‌گرد وابسته کشور قرار دارد.

این تزییفات، تحقیرها و سرکوب‌ها بطور طبیعی مقاومت زنان را شکل داده و به همین دلیل هم یکی از ویژگی‌های صحنه سیاسی ایران در دوران سلطه طولانی جمهوری اسلامی مقاومت وقفه ناپذیر زنان بوده است. اغراق نیست اگر گفته شود که در طول همه سال‌های سلطه جمهوری اسلامی روزی نبوده که زنان در مخالفت با قوانین و تبعیضات زن ستیزانه این رژیم با دیکتاتوری حاکم نچنگیده باشند.

مبارزه وقفه ناپذیر زنان در اشکال مختلف و برای خواست‌های گوناگون، همواره ادامه داشته و از مقاومت‌ها و اعتراض‌های فردی علیه حجاب اسلامی گرفته تا برپائی تظاهرات و یا شرکت در تظاهرات و تجمعات توده‌ای، جلوه‌های مبارزات زنان بوده است. شرکت پر شور زنان کارگر و زحمتکش و دیگر زنان آزاده در شورش‌های گرسنگان از جمله در قیام خونین آبان ۹۸ و در قیام دی ماه ۹۶ و نقش آن‌ها در مبارزت به عالی‌ترین اشکال مبارزه که کشته شدن بیش از ۲۰۰ زن در جریان قیام آبان خود جلوه بارزی از آن می‌باشد، بروشنی نشان داد که زنان مبارز ما به عینه دریافته‌اند که با قهر ضد انقلابی جمهوری اسلامی جز با توسل به قهر انقلابی نمی‌توان مقابله نمود. شرکت وسیع زنان در این قیام‌ها همچنین نشان داد که به رغم تبلیغات فمینیست‌ها که می‌کوشند مبارزات زنان را از مردان و طبقات و اقلیت‌ها جدا نمایند این گرایش‌ها جایی در میان زنان کارگر و زحمتکش ندارند. چرا که زنان مبارز ما خواهان نابودی نظم ظالمانه‌ای می‌باشند که جمهوری اسلامی با دار و شکنجه از آن حفاظت می‌کند، همان‌نظمی که تبعیض و نابرابری را بر زنان تحمیل نموده است. یکی از جلوه‌های این واقعیت در مبارزات دانشجویی و نقش فعال و پیشرو دانشجویان زن خود را آشکار ساخته و همگان شاهد بوده‌اند که زنان مبارز و شجاع دانشجویی در حرکت‌های مبارزاتی در دانشگاه در صف مقدم مبارزه به پخش آگاهی مشغول بوده‌اند.

تجربه نشان داده که رهایی زنان از قید همه قوانین و تبعیضات کنونی وابسته است به نابودی نظم سرمایه داری حاکم بر کشور، امری که با قهر انقلابی زنان و مردان انقلابی تحت رهبری طبقه کارگر امکان پذیر می‌باشد.

پیروز باد مبارزت زنان برای رسیدن به رهایی!
جمهوری اسلامی، دشمن زحمتکشان، نوکر غارتگران، نابود باید گردد!